

κετ μὲ δοϊδάμαξα. Οἱ πιστοὶ αὐτοὶ θὰ πήγαιναν πέρα ἀπὸ τὸ ποτάμι, νὰ δροῦν τὰ αὐτοκίνητά τους ποὺ τὰ εἶχαν ἀφῆσει σ' ἔνα χωρὶς τῆς ἀπέναντι δύχθης. «Οταν ἀνέβηκαν στὴν δοϊδάμαξα, δ Σάι Μπάμπα σήκωσε τὸ χέρι Του καὶ τοὺς εὐλόγησε. Ἡ δοϊδάμαξα κύλησε σιγαγάδ ἀπὸ τὴν κύρια πύλη, ἔξω στὸ δρόμο. Εαργικά, δ Σάι Μπάμπα ἔστειλε κάποιον νὰ πάρει τρέχοντας νὰ φέρει τοὺς πιστοὺς πίσω. Όταν ἐκεῖνοι γύρισαν, τοὺς εἶπε αὐτηρά: «Ἄκουστε, δταν φθάσετε στὴν ἄμμο, πρέπει δλοι νὰ κατεβεῖτε καὶ νὰ περάσετε τὸ ποτάμι πεζῇ. Δὲν πρέπει γ' ἀναγκαστεῖ τὰ δόδια νὰ σύρουν δλο σας τὸ δάρος πάνω στὴν ἄμμο. Καταλάβατε;»

Ο χορὸς τῆς ἀρκούδας, οἱ κοκκορομαχίες, κι' ἄλλες παρόμοιες ψυχαγωγίες τοῦ χωριοῦ, ἥταν πράγματα ποὺ δ Σάτυα κατέκρινε καὶ τ' ἀγόρια τῆς συντροφιᾶς του δὲν ἔπαιρναν ποτὲ μέρος σὲ τέτοιες διασκεδάσεις. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνη, κάθε φορά ποὺ κάποιος κινηματογράφος ποὺ γύριζε στὰ χωριά κι' ἔδινε παραστάσεις μὲ διμιούρες ταινίες, ἔστηγε τὴ σκηνὴ του στὸ Μπουκκαπατγάμη ἢ τὸ Κοτατσέρουσον, χαλοῦσε δ κόσμος σὲ πολλὰ μίλια ἀπόσταση γύρω ἀπὸ τὴν περιοχὴν. Οἱ χωρικοὶ θυσίαζαν τὰ μικρά κέρδη τους γιὰ νὰ πληρώσουν τὰ ἔξοδα καὶ νὰ παρακολουθήσουν δσο περισσότερες ταινίες ἥταν δυνατόν. Πολλὲς φορὲς δ Πέντα Βέγκαπα Ράζου προσπάθησε νὰ πάρει τὸν Σάτυα ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τ' ἄλλα παιδιά, ἀλλὰ δ Σάτυα διαμαρτύρουνταν κι' ἀρνιόταν νὰ τὸν ἀκολουθήσει. Μιλοῦσε γιὰ τὴ φτηνὴ ποιότητα τῶν ταινιῶν, γιὰ τὸ δτι πρόσθαλαν τοὺς Θεούς καὶ πρόσφεραν μουσικὴ κακῆς ποιότητας. «Ελεγε πώς ἔδειχγαν μόνο τὴν δυσάρεστη πλευρὰ τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ ἔξυψιγοῦσαν τὴ σκληρότητα, τὴν πονηριὰ καὶ τὸ ἔγκλημα.

Μέχρι σήμερα, δ Σάι Μπάμπα καυτηριάζει ἀμείλικτα τὶς τέχνες —κι' ὅδιαίτερα τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα καὶ τὸν κινηματογράφο— ποὺ σκέπτικα ἔξευτελιζουν τὰ ἴδαικά, γιὰ νὰ πετύχουν οἰκονομικά ὠφέλη.

Όταν ἔγινε δέκα χρονῶν, δ Σάτυα σχημάτισε στὸ Πουτταπάρτι μιὰ δμάδα «Πάνταρπι Μπάτζαν», μιὰ δμάδα ποὺ τραγουδοῦσε βίγνους ἀγάπης καὶ ἀφοσίωσης στὸ Θεό. Γιὰ πρότυπο εἶχαν παρόμοιες δμάδες ποὺ ὑπῆρχαν στὰ γειτονικὰ χωριά. Τὴν δμάδα

• Σημ. Μεταφρ.: Μπάτζαν λέγονται οἱ δοξαστικοὶ βίγνοι πρός τὸν Θεό.

αὐτήν τὴν ἀποτελοῦσαν δεκαοκτώ περίπου ἀγόρια, ντυμένα ὅλα ὁμοιόμορφα, μὲν μακρὺν κίτρινες πουκαμίσες. Καθένα τους κρατοῦσε μιὰ σημαιῶσιλα καὶ φοροῦσε κουδουνάκια στοὺς ἀστραγάλους. Χόρευαν μὲ τὴν συνοδεία μουσικῆς ἀπὸ δημοτικὰ τραγούδια καὶ μπαλλάντες ποὺ περιέγραφαν τὴν λαχτάρα τῶν προσκυνητῶν γιὰ τὸ Ν τ ἀ ρ σ α γ *, γιὰ τὴν εὐλογία γὰ ἀντικρύσουν τὸ Ναὸ τοῦ Π α ν τ ο υ ρ ἐ γ κ α γ **.

Ο Σάτυα περιέγραψε στὰ παιδιά, μὲ ποιήματα καὶ τραγούδια, τὶς δοκιμασίες ποὺ συναντᾶ κανεὶς στὴ μακρυνὴ πνευματικῆ του πορεία, τὴν ἀγωγία κάθε προσκυνητῆ νὰ φτάσει γρήγορα στὸν Ἱερὸ Τόπο, καὶ τὴν χαρά του δταν ἀντικρύσει τὴν κορυφὴ τοῦ Ναοῦ.

Συγέθετε τραγούδια πάγω σὲ ἐπεισόδια ἀπὸ τὴν μυθικὴ Ζωὴ τοῦ Κρίσνα, γνωστὴ στὴν Ἰνδία σὰν «Μ π α γ κ α β ἀ τ α Π ο υ ρ ἀ γ ν α». Στὰ τραγούδια αὐτά, οἱ δοσκοποῦλες ἐκφράζουν παράπονα στὴ Γιασόντα, τὴν θετὴ μητέρα τοῦ Κρίσνα, γιὰ τὶς ἀτέλειωτες φάρσες τοῦ Κρίσνα. Ἡ Γιασόντα μαλλώνει τὸ ἀγόρι γιὰ τὶς κλεψίες καὶ τὶς σκανταλιές του, ἀλλὰ δὲ Κρίσνα ὑπερασπίζεται τὸν ἔαυτό του λέγοντας δτι εἶναι ἀθώος.

Τὰ τραγούδια αὐτὰ ἀποτελοῦσαν τὸ κείμενο θεατρικῶν παραστάσεων ποὺ ἤταν μεγάλη ψυχαγωγία γιὰ τὸ χωριό. Οἱ ἥθοποιοι ἤταν ἀγόρια καὶ κορίτσια ἀπὸ τὴν δράσα τοῦ Σάτυα. Ἐκεῖνοι ποὺ ἔπαιζαν τοὺς ρόλους τῆς Γιασόντα καὶ τοῦ Κρίσνα στέκονται στὸ κέντρο τοῦ κύκλου, ἐνῷ οἱ ὑπόλοιποι χόρευαν γύρω τους, παριστάγοντας τὶς δοσκοποῦλες. Ο Σάτυα ἔπαιξε πότε τὸ ρόλο τῆς μητέρας, καὶ πότε τοῦ παιδιοῦ. Ο χορός του, δὲ διάλογος καὶ ἡ μουσικὴ ἔκαναν ἀκόμα πιὸ γοητευτικὰ τὰ εὐλαβικὰ αὐτὰ τραγούδια.

Μαζὶ μὲ τὰ παραδοσιακὰ θέματα, δὲ Σάτυα μάθαινε στὰ παιδιά νὰ φάλλουν καὶ γιὰ μιὰ νέα Θεῖκὴ Μορφή, κι' ἔναν νέο Ἱερὸ τόπο γιὰ τὰ δποια κανεὶς δὲν εἶχε ἀκούσει μέχρι τότε. Κανεὶς δὲν εἶχε τὴν παραμικρή ἰδέα ποιὰ ἤταν ἡ νέα αὐτὴ Θεῖκὴ Μορφή. Ο Ἱερὸς τόπος: τὸ Σίρντι, καὶ ἡ Θεῖκὴ Μορφή: δὲ Σάτι Μπάμπα. Ο Σάτι Μπάμπα τοῦ Σίρντι. Ποιὸς γὰ ἤταν ἄρα; Πῶς ἤξερε τὸ μικρὸ αὐτὸ ἀγοράκι τὸν Μωαμεθανὸ ἀσκητὴ τοῦ Σίρντι; ἀναρωτιόνταν οἱ μεγάλοι καθώς τὰ παιδιὰ χόρευαν μέσ' τοὺς δρόμους.

Σημ. Μεταφρ.: ° - Ν τ ἀ ρ σ α ν σημαίνει νὰ δεῖ κανεὶς τὴν Μορφὴ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ δεκτεῖ τὶς Εὐλογίες Του.

** Π α ν τ ο υ ρ ἐ γ κ α εἶναι "Ονομα ποὺ δίνεται στὸ Θεὸ Κρίσονα.

Ἡ διμάδα τῶν τραγουδιστῶν τῶν Μ π ἀ τ ζ α γ εἰσέπεραττες ἀπὸ κάθε σπίτι γιὰ συνδρομή, μιὰ ἀ ν ν α* τὸ μῆνα γιὰ ν' ἀγοράζει λάδι, ρύζι, κεράκια ἀπὸ λιβάνι, κάμφορα, καὶ διάφορα ὄλλα μικροαντικείμενα ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν τελετὴν. Τὸ λάδι τὸ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὸ λυχνάρι ποὺ κρατοῦσαν μαζί τους δταν περπατοῦσαν, κάνοντας τὸ γῦρο τοῦ χωριοῦ. Τὸ ρύζι τὸ μοίραζαν σὲ δλους σάν Εὔλογία. Στὶς γιορτές μάζευαν μεγαλύτερα ποσά — καμπιὰ φορὰ δυὸ ἀ ν ν ας — καὶ μ' αὐτὰ ἀγόραζαν μιὰ λάμπα πετρελαίου, ποὺ τὴν ἔφεργαν ἀπὸ τὸ Μπουκκαπατανάμ. Τὰ παιδιὰ τῆς οἰκογένειας τῶν Ράτσου καὶ ὄλλοι, συνώδευαν τοὺς τραγουδιστὲς μὲ μουσικὰ δργανα.

Ο Σάτυα ἦταν τὸ κύριο πρόσωπο τῆς 'Ομάδας: ἦταν δργανωτής, ταμίας, δάσκαλος, συνθέτης, καὶ πρώτος τραγουδιστής. *Ἐπαιζε κάθε ρόλο τόσο ἐπιτυχημένα, ὥστε οἱ χωρικοὶ μποροῦσαν γὰρ δοῦν μὲ τὴν φαντασία τους τὴν Μ α τ ο ύ ρ α** καὶ τὸ Μ π ρ ι γ τ ἀ β α γ,*** δπου ὁ Θεός ζοῦσε σάν Κ ρ ί σ ν α, καθώς καὶ τὸ Π α : δ ί Κ ρ ί - σ ν α σάν Γελαδούσκο, μὲ τὴν φλογέρα Του ποὺ μάγευε τὶς δοσκοποῦλες, τὶς ἀγελάδες, τὰ μοσχάρια, τὰ δέντρα, καὶ τὸ ποτάμι, τὸν Τζαμούνα.

Κάποτε, δταν παρίσταναν ἔγα τραγούδι ποὺ περιέγραφε τὴν ἀνδρεία καὶ τοὺς ἀθλους τοῦ Ν α ρ α σ ί μ χ α, τοῦ «'Α γ θ ρ ω - π ο υ - Λ ι ο γ τ ἀ ρ ι» — 'Α δ α τ ἀ ρ α τοῦ Β ί σ γ ο υ (Θείας Ἐνσάρκωσης τοῦ Θεοῦ Β ί σ γ ο υ) τὴν ὥρα ποὺ τραγουδοῦσαν τὴν στροφὴ ποὺ ἔλεγε: «Μέσα ἀπ' τὴν ἀτσαλένια κολώνα ξεπήδησε τὸ γιγαντιαῖο Λιοντάρι», ο Σάτυα ἔκανε ξαφνικὰ ἔναν πῆδο, σάν Λιοντάρι - "Αγθρωπός, ἀκριβῶς σὰν τὴν Προσωποποίηση αὐτὴν τοῦ Θεοῦ. Τὸ πρόσωπό Του εἶχε ἀλλάξει: εἶχε πάρει μιὰ ἔκφραση ποὺ ἔδειχνε τόσην ἀγριάδα καὶ θυμό, συνάμα δημως καὶ τόσο μεγαλεῖο ποὺ ἔκανε δλο τὸ χωριὸ γὰρ αἰσθανθεῖ δέος. Κανεῖς, οὕτε καὶ ἀνθρωπος ποὺ ηξεραν καλὰ τὶς λαβές τῆς πάλης, δὲν μποροῦσαν γὰρ συγκρατήσουν τὸ παιδί. Τέλος, ἀφοῦ μερικοὶ ἔκαναν δεήσεις καὶ περιέφεραν μπροστά στὴν Παρουσία αὐτὴν τοῦ Θεοῦ τὴν φλόγα τῆς ἀνχυμένης

* Σημ. μεταφρ.: ἀ ν ν α. Πολὺ μικρὴ ὑποδιάρεση τοῦ ἵνδικοῦ νομίσματος

** Μ α τ ο ύ ρ α — 'Ο τόπος δπου γεννήθηκε ὁ Θεός Κρίσα.

*** Μ π ρ ι ν τ ἀ β α ν — Τὸ βουκολικὸ τοπίο δπου ὁ Κρίσα ἔπαιζε στὰ παιδικά Του χρόνια.

κάμφορας και σπασμένες καρύδες, δέ Σάτυα πήρε ξανά τὴν συγηθισμένη Του δψη, και συγέισε τὸ τραγούδι.

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ ἔκανε νὰ ξαπλωθεῖ ἡ φήμη τῆς Ὁμάδας τῶν Πάτρων Μπατζάν. Διαδόθηκε δὲι δὲ Θεόδης εἰχε φανερωθεῖ τὴν ὥρα ποὺ τὰ παιδιά τῆς Ὁμάδας χόρευαν και τραγουδοῦσαν — κι' δὲι αὐτὸ τὸ εἶχαν δεῖ μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια οἱ χωρίσανοι στὸ Πουτταπάρτι!

“Οταν ἡ ἐπιδημία τῆς χολέρας σάρωσε τὴν περιοχὴ σὰν ἔνα θανατηφόρο σιμού γύρω χωριά, τὸ Πουτταπάρτι δὲν δοκίμασε τὸν δλεθρο τοῦ θανάτου. Οἱ γνωστικοὶ ἄνθρωποι ἐλεγαν ἀναμεταξύ τους δὲι σίγουρα αἰτία γι' αὐτὸ ήταν ἡ εὐλογημένη ἀτμόσφαιρα ποὺ δημιουργοῦσε γύρω της ἡ Ὁμάδα τῶν Μπατζάν.

‘Απὸ τότε, ἡ Ὁμάδα τῶν ἀγοριών δέχονται προσκλήσεις ἀπὸ πολλὰ χωριά γιὰ νὰ τραγουδήσουν, και νὰ προστατεύσουν μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀπὸ τὴν δργή τῶν θεῶν. Πελὺ συχνά, ἐστελναν ἀμάξια γιὰ νὰ μεταφέρουν τὰ παιδιά· ήταν δμως και φορὲς ποὺ οἱ μικροὶ σωτῆρες ἔπαιργαν μιᾶς τὸ φαγητό τους και ήταν ἀγαγγαζημένοι νὰ περπατήσουν δέκα - δώδεκα μίλια. Τις πιὸ ζεστὲς ὥρες τῆς ήμέρας, σταματοῦσαν γιὰ νὰ ξεκουραστοῦν σὲ δποιο μικρὸ δάσος συναγαποῦσαν στὸ δρόμο τους. Οἱ ἄνθρωποι στὰ χωριά αὐτὰ ἀκούγαν τὰ παράξενα δύνητα «Σάι Μπάμπα» και «Σίρντι» κι' ἀναρωτιζόταν κι' αὐτοὶ ποιός, και τί γὰ ήταν. Και μιὰ και δὲν καταλάβαιναν, ξαναγύριζαν στὶς συγηθισμένες τους ἀσχολίες.

‘Γπῆρχαν θεατρικὰ ἔργα και ὑπαίθριες μουσικὲς παραστάσεις ὅπου παρουσίαζαν θέρικατα ἀπὸ τὶς Πούρας — τὶς ιστορίες τῆς Ἰνδοκήσης Μυθολογίας — μὲ διαλόγους, χορὸ και κοστούμια, κι' δποιο οἱ Ράσασας (οἱ δάκμονες), οἱ Λασάρας (οἱ ἀσεβεῖς, οἱ ἀμαρτωλοί) και οἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ, συντρίβονται ἀπ' τὶς δυνάμεις τοῦ Καλοῦ. Τὰ ἔργα αὐτὰ δέ Σάτυα τὰ ἔγραψε, ἔκανε τὶς πρόθες, και τὰ παρουσίαζε σὲ διάφορα σπίτια.

‘Ο πατέρας τοῦ Σάτυα ἔγινε κι' αὐτὸς διάσημος σὰν γήθοποιδς στὶς λαϊκὲς αὐτὲς παραστάσεις, κι' θιάσιτερα στὸ ρόλο τοῦ Μπανασούρα, ἔνδει περίφημου Τιτάνα τῆς Μυθολογίας, μιὰ ἀκόλια περισσότερο,

◦ Σημ. Μεταφρ.: σιμού — καυτὸς ἄνεμος τῶν ἐρήμων μὲ ἀρμοθύελλα.

γιὰ τὴν ἀξεπέραστη ἔριμηκείᾳ του τοῦ Γιουντίστηρα, τοῦ μεγαλύτερου ἀπὸ τοὺς πέντε γιοὺς τοῦ Πάντου, τοῦ ἀφοσιωμένου τηρητῆ τοῦ Θεῖ-
κοῦ Νόμου, αὐτοῦ ποὺ εἶχε ἀκλόνητη πίστη στὸ Θεό.

‘Ωρισμένα ἔργα παιχτηκαν τὴν ἐποχὴν αὐτὴν μὲ σκοπὸν γὰ το-
γκεντρώσουν χρήματα γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν πεινασμένων. Τὰ
«Μπαναζουράμ», «Ούσαπαριναγιάμ», «Ντραουπάντι Μαγασαμρακσα-
νάμ» καὶ τὸ «Κάμισα Βάντα», ἥταν τὰ ἔργα ποὺ ἀρεσαν πιὸ πολὺ στὸ
κοινό. Τὰ θέματα τῶν ἔργων αὐτῶν ἦταν παρμένα ἀπ’ τὴν Μυθολο-
γία. Μιλοῦσαν λόγου χάρη γιὰ τὸ πῶς ὑπερασπίσθηκαν τὴν τιμὴν τῆς
Ντραουπάντι, καθὼς καὶ γιὰ τὸν Κάμισα, τὸν τύραννο καὶ βασανιστὴν
βασιλιά, ποὺ τελικά σκότωσε δὲ Κρίσνα. Ὁ νεαρὸς Σάτυα διά-
λεγε διάφορους ρόλους, ιδίως τοὺς ρόλους τοῦ Κρίσνα καὶ τῆς
Μόχιν.

Οἱ θεατὲς τὸν χειροκροτοῦσαν γιὰ τὸ παιξιμὸ του, τὸ τραγούδι
του, καὶ πάνω ἀπ’ δλα, γιὰ τὸν χορό του. Υπῆρχε ἔνας ρυθμὸς στὰ
πόδια του, μιὰ αἰσθηση τοῦ χρόνου καὶ τῆς μελωδίας, καὶ μιὰ λυγε-
ράδια κι’ ὅμορφιά, ποὺ σπάγια συναγντᾶ κανεῖς. Τοὺς φαίγνονταν πώς
ποτὲ δὲν ἄγγιζε τῇ γῆ, πώς ἀνήκε σὲ μιὰ αιθέρια σφαῖρα.

Σύντομα, ὁ Σάτυα ἀρχισε νὰ παῖξε: δῆλο καὶ περισσότερους ρό-
λους. Ἐνα δράδῳ, στὴν ἴστορία τοῦ Κανακάταρα, ποὺ ἦταν ἀγαπητή,
τε δόλους δὲ Σάτυας ὑποδύθηκε τὸ ρόλο τῆς μυθικῆς Τάρα μὲ τόσην ἐπι-
τυχία, ὥστε ἡ μιητέρα του, ποὺ ἦταν καθισμένη ἀνάμεσα στοὺς θεατές
κάτω ἀπὸ τὴν τέντα, ὥριψε ἀπάνω στὴ σκηνὴ γιὰ νὰ ἐπισοδίσει αὐ-
τὸ ποὺ πίστευε δὲ: ἥταν πραγματικὰ ἡ «ἐκτέλεση» τῆς Τάρα. Εἶχε ἔ-
χασει πώς δλα ἔκεινα δὲν ἦταν παρὰ μιὰ θεατικὴ παράσταση!

Μερικὲς φωρές, στὸ ἵδιο ἔργο, δὲ Σάτυα ἀναλέμπει νὰ παῖξει πε-
ρισσότερους ἀπὸ ἔναν ρόλο, γιὰ νὰ ἴκανοποιήσει τοὺς θεατές. Στὸ ἔρ-
γο «Κρίσνα Λαλά» —τὰ Θεῖκὰ Παιχνίδια τοῦ Κρίσνα—
παριστανε τὴν Ντέβακ: —τὴ μιητέρα— τὸ Παιδί: Κρίσνα
καθὼς καὶ τὴν χορεύτρια ποὺ γοήτευε τὸν βασιλιά Κάμισα μὲ τοὺς
χοροὺς τῆς μέσα στὴ σάλα τοῦ Ντέβακ παρέρετο*. Ἀλλες φο-
ρὲς πάλι, ἔπαιξε τὸ ρόλο τῆς Ντραουπάντι, τῆς συζύγου τῶν πέντε ἀ-
δελφῶν Πάνταδων.

Λίγο ἀργότερο, ἔνας ἐπαγγελματικὸς θίκσος ἐπισκέφθηκε τὴν

* Σημ. Μεταφρ.: Ντέβακ — Μεγάλη αἴθουσα τοῦ Παλατιοῦ.

περιοχή ἔκεινη κι' ἐπαιξέ ώρισμένα μουσικά ἔργα ποὺ συγκέντρωσαν πολλοὺς θεατές. "Εστησαν τὴ σκηνὴ τους στὸ Μπουκκαπατανάμ, δπου ἀρχισαν τὶς παραστάσεις τους, κι' ἀργότερα συγέχισαν τὴν περιοδεία τους στὸ Πουτταπάρτι, τὸ Κοτατσέρουθου, τὴν Ἐλλουμαλάπαλλι, κι' ἂλλα μεγάλα χωριά. Οἱ παραστάσεις τους αὐτὲς ἔγιναν τὸ θέμα τῆς συζήτησης σ' ὀλόκληρη τὴν περιοχή. Μέσα στὸ θίασό τους εἶχαν καὶ μιὰ χορεύτρια, μὲ τὸ καλλιτεχνικό σνομα «Ρισιεντραμάνι», ποὺ ἐκτελοῦσε μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀκροβατικοὺς χοροὺς μὲ μουσικὴ ὑπόκρουση. Τὸ καλύτερό της νούμερο ἦταν ἔνας χορὸς στὸν δποτο, δίχως νὰ χάνει τὸ ρυθμό τῆς μουσικῆς, ισορροποῦσε ἀπάνω στὸ κεφάλι της ἔνα μπουκάλι. "Εσκυδε χαμηλά, κάθονταν χάμω, ξάπλωνε στὸ πάτωμα, σήκωνε τὴν πλάτη της φηλά, κι' ἀρπάζε μὲ τὰ δόντια της ἔνα μαντήλι, ποὺ ἦταν τοποθετημένο πάγω σ' ἔνα σπιρτόκουτο, στὸ πάτωμα. Μὲ τὸ μαγτήλι ἀνάμεσα στὰ δόντια της, ἀνακάθονταν, ἀνασηχώνονταν καὶ τέλος στέκονταν δρθια, ἐξακολουθώντας νὰ ισορροπεῖ τὸ μπουκάλι ἀπάνω στὸ κεφάλι της! Ἡταν ἔνα θέαμα ποὺ προκαλοῦσε τὸ θαυμασμό! Εἶχε καταφέρει νὰ προετοιμάσει τὸν ἔχυτό της γι' αὐτὸν τὸν δύσκολο ἄθλο μὲ πολλὴ ἀσκηση. Δὲν ἦταν λοιπόν παράξενο τὸ δτι κέρδιζε τὶς ἐπευφημίες τῶν θεατῶν.

"Ο Σάτυα πῆγε μαζὶ μὲ ἄλλους νὰ παρακολουθήσει τὶς παραστάσεις τῶν ἐπαγγελματιῶν αὐτῶν, καὶ εἶδε ἔκεινο τὸ νούμερο.

"Οταν γύρισε στὸ σπίτι, προσπάθησε νὰ τὸ κάνει κι' ἔκεινος. Πρὸς μεγάλη ἔκπληξη δλων, κατάφερε νὰ τὸ μιμηθεῖ μὲ εύκολία. "Οταν οἱ μεγάλοι ζήτησαν νὰ ίδουν τὸν καινούργιο αὐτὸν ρόλο στὸ ρεπερτόριο του Σάτυα, ἔκεινος ἔμεινε σιωπηλός καὶ φάνηκε νὰ διστάζει. Ήστόσο τὰ νέα διαδόθηκαν, καὶ μερικοὶ νέοι μὲ ἐπιχειρηματικὸ μυαλό, τὸν ἔπεισαν νὰ δεχτεῖ νὰ παρουσάσει αὐτὸν τὸ δεξιοτέχνημα στὸ χωριὸ Κοτατσέρουθου, στὴ διάρκεια τοῦ καργαβαλιοῦ. Εἶχαν μάλιστα τὸ θράσος νὰ ἀναγγείλουν, δτι ἡ ἴδια ἡ διάσημη Ρισιεντραμάνι ἐπρόκειτο νὰ ἐμφανισθεῖ στὴ σκηνὴ, μιὰ κι' ἦταν ἀπόλυτα σίγουρος δτι δ Σάτυα θὰ ἐρμήνευε μὲ ἐπιτυχία τὸν ρόλο αὐτόν, καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀπογοήτευε.

"Οἱ ἀδελφὲς τοῦ Σάτυα τὸν ἔντυσαν ἀκριδῶς ὅπως ἡ Ρισιεντραμάνι, μὲ τὸ χτένισμα καὶ τὰ προσωπικά της στολίσματα, καὶ τὸν συγώδευσαν στὸ Κοτατσέρουθου. "Οταν τὸ ἔμαθε δ πατέρας τοῦ Σάτυα,

φοβήθηκε για τις συγέπειες που θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει· γί παράτολμη αὐτή περιπέτεια στὴν δποία εἶχε παρασυρθεῖ ὁ Σάτυα.

Ἐφτασε ἡ ἡμέρα τῆς παράστασης. Ἡ αἰλαία σηκώθηκε. Ἡ «Πισιεντραμάνι» μπήκε ἀλλαφροπατῶντας στὴν Αἴθουσα τοῦ Παλατιοῦ τοῦ Κάμπα. Τὸ κοινὸ ἥταν τόσο ἔξαλλο ἀπὸ ἐνθουσιασμό, ὥστε δὲν ἔταν σὲ θέση γὰ παρατηρήσει καμμιὰ διαφορά. Τὸ περίφημο γούμερο τοῦ χοροῦ ἀρχισε. Ὁ Σάτυα τὸ εἶχε τελειοποιήσει ἀκόμα περισσότερο: εἶχε ἀντικαταστήσει τὸ μαντήλι μὲ μιὰ δελδνα, ποὺ ἔπρεπε γὰ τὴν σηκώσει μὲ τὰ βλέφαρα! Ἡ «Πισιεντραμάνι» τῆς ἡμέρας ἔκεινης τὰ ἔνγαλε πέρα μιὰ χαρά, ὅχι δμως χωρὶς δύσυγηρές συγέπειες...

Ο πρόεδρος τοῦ καργαδαλιοῦ ἐπέμενε γὰ προσφέρει στὴ χορεύτρια ἔνα μετάλλιο. Ἡ μητέρα τοῦ Σάτυα καὶ οἱ ἄλλοι, ποὺ στὴν ἀρχὴ ἐνθουσιάστηκαν μὲ τὰ παινέματα, τὶς προσκλήσεις γὰ ἐπαναλάβει τὴν παράσταση καὶ σ' ἄλλα μέρη, καὶ τὰ δασμένα κύπελλα καὶ τὰ χρυσᾶ μετάλλια ποὺ ἔβαζαν μέσ' τὰ χέρια τοῦ Σάτυα, φοβήθηκαν τὸ «κακὸ μάτι». Οἱ φόδοι τους ἀποδείχτηκαν ἀλγητιγοί. Τὰ μάτια τοῦ Σάτυα ἀρχισαν γὰ πογοῦν φοβερά. Πρήστηκαν, ἔγιναν κατακόκκιγα, καὶ τὰ δάκρυα ἔτρεχαν ποτάμι. Εἶχε καὶ πυρετό.

Μιὰ γύχτα, ἡ μητέρα του ἀκούσει βαρειὰ βήματα. Τῆς φάγηκε σὰν κάποιος γὰ εἶχε μπει μέσ' τὸ σπίτι μὲ ξύλιγα σάγδαλα καὶ γὰ προχωροῦσε ἵσια πρὸς τὸ δωμάτιο ποὺ ἥταν ὁ Σάτυα. «Ολα αὐτὰ ἥταν πολὺ μυστηριώδη. Σηκώθηκε, πῆγε στὸ δωμάτιο τοῦ παιδιοῦ της καὶ ἔβαλε τὸ χέρι της πάνω στὸ μέτωπό του, γὰ δεῖ ἀν εἶχε πυρετό. Διαπίστωσε τότε, ὅτι ὁ πυρετός του εἶχε πέσει! Ἐφερε ἔνα φῶς καὶ κοίταξε τὰ μάτια του. Ἦταν πολὺ καλύτερα ἀπ' δσο μποροῦσε γὰ ἔλπιζει.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Σάτυα ἥταν ἐντελῶς καλά.